

DAHAWSKI POREČEVALEC

GLASILO JUGOSLOVANSKEGA NARODNEGA ODBORA

Stov.22

Dachau, v soboto, dne 26. maja 1945

Broj 22

PROSLAVA TITOVEGA ROJSTNega DNE

"Dolaze novi dan mirne izgradnje naše razorane zemlje. Sada treba da izvojujemo novu veliku pobedu, da izgradimo našu razoranu zemlj, da jo više utvrdimo našu istinsku narodnu vlast, da jo više utvrdimo naše bratstvo in naše jedinstvo, tako da ga više nikada nikakva sila neće moći narušiti. Za tu pobedu biti će potreben ogromni napor svih narodnih snaga. U tom radu Vi treba da uložite sav elan i pozrtvovanost, kao što su ga ulagali naši sinovi, braće i sestre na bojnom polju. Samo maksimalnim začaganjem ubrzat ćemo obnovu naše zemlje." (iz govora maršala Titu pred tem kapitulacije Nemacke)

SLAVJE V TABORIŠČU

DACHAU, dne 25. maja - Jugoslovanska narodna skupina v taborišču je proslavila rojstni dan maršala Jugoslavije Titu 25. maja na dvorišču 2. bloka. Z zelenjem in zastavami obdana slika našega velikega voditelja na tribuni je bila simbol naših teženj in našega hrepnenja, da se vrnemo domov na delo izgradnje, ki nas vse čaka. Tovariš Diehl je v imenu Jugoslovenskega narodnega odbora otvoril miting, pozdravil navzočno množico in rekel: "Danes proslavljamo rojstni dan našega voditelja, maršala Jugoslavije, Titu. On je predstavnik naše volje in naš vzor. Tudi v bodoče bo on naš vodnik in naša želja je samo, da se čim prej vrniemo domov in se udeležimo pri izgradnji naše nove Jugoslavije".

Nato je tovarič Černe v imenu omiadincev v daljšem govoru poudarjal, da je Titu vzor mladincem. Po njegovih zaslugah in zaslužih mladincov plapolajo danes naše zastave od Trsta do Celovca. Danes prisegamo, da bomo čvrsto čuvati tudi zravnjem v roki to, kar smo si priborili. Zaključil je z vzklikom na slavljenca dneva, na mladince in na SKOJ. Pevski zbor mladincev je zapel partizansko "Kosec koso brus!", nakar je nastopil tovarič Mušić, ki je v žarkih besedah naštel zasluge in borbe našega voditelja Titu za našo osloboditev. Omenil je zlasti zasluge Komunistične partije pri vsem organizatoričnem in borbenem delu našega oslobodilnega gibanja. Omenil je tudi uspeh črnogorskega naroda 14. julija 1941, ki je bil nekak začetek naših borb v velikem slogu. Z vzklikom maršalu Titu, zaveznikom in komunistični partiji je zaključil svoj govor.

Tovariš Abram je v imenu Primorcev in primorske mladine poudaril, kako srečen je naš narod, da se je pojavil tako silen človek, kot je Titu. Nato je prebral naslednjo brzjavko, ki se odposlje maršalu Titu: "Predsedniku vlade in maršalu Jugoslavije Titu. Jugoslovani v koncentracijskem taborišču Dachau, zbrani ma proslavlja Vašega rojstnega dne. Vam posljam plamteče pozdrave z vroč željo, pristopiti čim prej k graditvi naše nove Jugoslavije. Jugoslovanski narodni odbor." Pevski zbor je zapel nato se partizansko "Kovaci smo", nakar je tovarič Diehl zaključil zborovanje.

ČESTITKE MARŠALU STALJINU

BEOGRAD, 25. maja - Povodom rojstnega dne maršala Titu, maršal Sovjetskega saveza Staljin uprtec je sljedeći telegram: Primitate, uvazeni maršale, moje srdično čestitanje povodom dana Vašega rodjenja, kar i želje za dobro zdravlje i uspehe u Vašem radu na dobro naroda demokratske, federativne Jugoslavije. Josip Staljin.

BEOGRAD, 25. maja - Prilikom rojstnega dne maršala Titu, sofijski list "Očeštveni front" donosi članak i portret maršala Titu.

BEOGRAD, 25. maja - Povodom rojstnega dne maršala Titu, beogradski radio najbolj potrebovala največjega svojega sina.

deo je svečano priredbu, na kojoj je govorio predsednik narodne skupštine Srbije dr. Siniša Stanković.

MANIFESTACIJE V DOMOVINI LJUBLJANA, 25. maja - Na predvečer rojstnega dne maršala Titu so bile po vsem mestu velike manifestacije po slavnostno razsvetljenih ulicah. Povsod so izrazili prebivalci Ljubljane veliko radost nad doseženo svobodo in izkazovali vdanost velikemu junaku in voditelju jugoslovenskih narodov maršalu Titu.

BEOGRAD, 25. maja - Tukajšnja organizacija mladih pionirjev je priredila od 22. do 25. maja zlet pionirjev za Srbijo v Beogradu. Udeležba je bila zelo lepa bodisi na tečajih, bodisi pri javnih vežbah. Zlet bo zaključen danes, na rojstni dan maršala Titu z velikim javnim nastopom.

TRST ZA TITOVO ROJSTNI DAN TRST, 25. maja - Danes Trst svečano proslavlja Titov rojstni dan. Ob tej priliki bo v gledališču Rosetti velik koncert.

Trst proslavlja Titu kot osvoboditelja in voditelja, ki je znal v težkih razmerah ustvariti osvobodilno vojsko, da je laško kljuboval in premagala vse težkoče moderne vojne.

TRST, 25. maja - Snoči, na predvečer Titovega rojstnega dne je tukajšnja radijska postaja ob 19. oddajala reportažo o raznih posebnih markantnih prizokih iz osvobodilne borce. Vmes pa so donele navdušene slovenske in hrvatske partizanske pesmi. Po tej reportaži je radio Trst seznamil svoje poslušalce z lepoto jugoslovenskih narodnih in umetnih pesmi.

LJUBLJANA, 25. maja - Na slovenskem ozemlju bivajoči Hrvati so poslali maršalu Titu pozdravno brzjavko z obljubo, da bodo storili složno s Slovenci vse za čim večji razmah Slovenije.

SOFIJA, 25. maja - Danasjni dnevnički izražajo bratski Jugoslaviji in njemu maršalu Titu iskrene čestitke ob njegovem rojstnem dnevu z željami, naj bi bilo sodelovanje med obema državama v bodoče kronano z največjimi uspehi.

BEOGRAJSKI DABAO ZA TITOVO ROJSTNI DAN

BEOGRAD, 25. maja - Danes, na rojstni dan maršala Titu, oddaja radijska postaja v vseh jezikih krasno reportažo o posebnosti slavljenca. Naglaša se, da je Jugoslavija imela že mnogo velikih mož, toda Titu je prišel v času, ko je domovina najbolj potrebovala največjega svojega sina.

PRED SASTANKOM VODEĆIH LIČNOSTI ZAPADA SA STALJINOM

U San Franciscu pozdravljaju izbor Hoppinsa za izvršenje važnog i delikatnog zadatka

WASHINGTON, 25. maja - Vest da su u naročitoj misiji poslati od strane predsednika Trumana Harry Hoppins u Moskvu, a Davies u London izazvala je u početku u izvesnim krugovima bojazan da je do tih koraka došlo zato što se smatra da je sastanak sa Staljinom nemoguć. Međutim, sinoć se sa službeno strano u Washingtonu naglašavao da obe misije naprotiv prestatvljaju u stvari pripreme za taj sastanak. Misija Harry Hoppinsa je neobično važna, ali u njoj ne treba gledati ništa neobično. Periodični sastanci vodećih ličnosti triju velikih savezničkih sila predviđeni su još na Jalti. Osim toga, od dana njihovog poslednjog sastanka, situacija se u svetu znatno izpremenila što razume se nameće izvesne novе odluke i zaključke. I strani, i domaći krugovi u San Franciscu pozdravljaju izbor predsednika za izvršenje ovog delikatnog i važnog zadatka. Hoppins je stari poznavač odnosa izmedju dveju velikih sila i svih pojedinosti odnosa i razgovora Roosevelta i Staljina. Prva njegova poseta Rusiji bila je poluzvanična i najpoverljivije prirode. Sjednjene Države tada su još uvek bilo neučinjeno. Međutim, u Moskvu je upućen zato da Rusiji ponudi od strane Amerike snabdevanje većim kolicinama oružja i drugog ratnog materijala. Od toga vremena, on je stalno igrao veoma aktivan ulogu u odnosima izmedju obeju zemalja. Njegova uloga bila je naročito značajna na sastanku u Jalti.

PRIVREMNA VLADA WINSTONA CHURCHILLA

LONDON, 25. maja - Privremna vlada Winstona Churchilla može ostati na vlasti do 26. jula, dana saopštenja konačnih izbornih rezultata. Parlament će biti raspuštan 15. juna, kandidate liste objavljene 25. i ... izbori će se izvršiti 5. jula, a rezultati biće saopšteni javnosti tek 26. jula, kako bi se mogli crediti i podaci o glasanju britanskih vojnika u daljnjim garnizonima.

LONDON, 25. maja - Prilikom obrazovanja privremne vlade, Winston Churchill imao da porudi oko 100 mesta u najvišoj državnoj upravi. Ona su upraznjena usled ostavke laburističkih i liberalnih ministara, od kojih se nijedan neće primati nikakvog položaja u novom kabinetu. U kabinet će zbog toga biti uzeto mnogo nezavisne ličnosti.

NEW YORK, 25. maja - Doskorašnji vrhovni državni tužilac Beedle, pravni prijatelj, pokojnog Roosevelta, dao je ostavku na svoj položaj. Beedle je bio poznat kao neprijatelj kartela.

ATINA, 24. maja - Za poslednja meseca, u Grčku je stiglo iz Velike Britanije i Sjedinjenih Država namirnica i razne druge robe u vrednost od 50 miliona funti.

RONCI PRED OSTAVKOM

RIM, 25. maja - Predstavnici šest glavnih talijanskih stranaka traže da se Bonomi povuče sa svog položaja i ustupi svoje mesto ličnosti koja bi bolje prestatvljala pokreto otpora.

BEOGRAD, 24. maja - U poslednje vreme ima sve više znakova da se nalazimo uoci pojačanja saradnje izmedju levičarskih stranaka u Italiji. Pre dva dana, u jednom razgovoru sa novinarima, vodja talijanske komunističke stranke izjavio je da neće stupiti u vladu, koju ne bi pomagali socijalisti.

SEFIJA, 25. maja - U Bolgariji bo izvedena agrarna reforma po račelu: Kdor ne odeluje, ne mora živeti.

BEOGRAD, 25. maja - Najveći evropski svinčeni rudnik, ki daje do 75% vse evropske proizvodnje, Trebca, je bil to dne zoper stavljen u obratovanje.

DAHAVSKA DELEGACIJA NA POTU V LJUBLJANO

PRAGA, 25. maja - Radio je objavil snoči ob 9. naslednjem poziv: "Klicemo Ljubljano, Praga javlja Ljubljani: V Pragi se nahaja jugoslovanska delegacija iz Dachaua, sestojeca iz 4 članov, ki so: zdravnik dr. Mis, pisatelj Albrecht, Svetin Skandali. Delegacija nosi s seboj vse podatke o stanju v Dachau. Delegacija je na potu v Ljubljano."

TRST, 25. maja - Stab za repatriacijo je objavil naslednjo odredbo: V prihodnjih dneh se bo vrnilo večje število vojnih ujetnikov, izseljenih delavcev in internirancev domov. Tem ljudem moramo kot zrtvam fašističnega nasilja pomagati vsepošod, tato se morajo vsi narodni osvobodilni odbori ravnati po naslednjih 4 tockah: 1) V vsaki naselbini, kjer se begunci pojavijo, jih je treba takoj namestiti v skupni zgradbi in jih tako izolirati od ostalega prebivalstva zaradi nevarnosti okuženja po nalezljivih boleznih. 2) Njihov prihod je treba takoj javiti najbližji vojaski komandi. 3) Ta ima nalogo jih strogo lociti od zunanjega sveta do njihovega odhoda v skupno karantensko bivalisce. 4) Za njihovo prehrano je dolžno skrbeti naselje, ki jih sprejme, če pa to ni mogoče, je treba to prav tako sporočiti najbližji vojaski komandi, da ona to oskrbi. Družine, ki imajo v tujini svoje, naj javijo njihove podatke v Trst, ulica Galati št. 20.

HIMMLEROV KRAJ

EVSEVAC, 25. maja - Jedna patrola II. britansko armije pronašla je i uhapsila Heinricha Himmlera. Himmler je uhvaćen u ponedeljak, u Brombergu na Elbi. Bio je prerošen i imao vezanu maramu preko desnog oka. Navečer, u 11 časova, u glavnom stanu britanske armije, Himmler je počinio samoubistvo ciakalijem.

ZAKONODAJNO DELO AVNOJ-a

BEograd, 25. maja - Predsedstvo AVNOJ-a je izdalо zakon o postopanju z imovino, ki so jo morali lastniki zapustiti v teku okupacije, in lastnino, ki jim je bila odvezeta s strani okupatorjev in njih pomagacov; zakon o odvezemu vojnega dobricka; zakon o zasciti ljudskih imetij in njihovem upravljanju; zakon o prepovedi izzivanja narodne mržnje; zakon o civilni mobilizaciji živinodravnikov in zakon o zbiranju, čuvanju in razpodelitvi knjig ter drugih kulturno-znanstvenih in umetničkih predmetov.

TRST, 25. maja - U trščansku luku su stigli iz Splita prvi brodovi sa hranom.

London, 25. maja - Prikazuje se, da bosta angleska in američka vlada odgovorili na drugo nato maršala Tita o Trstu. Kas kor zatrjujejo, je v načelu dosegren sporazum: urediti je treba samo še nekatere postranske zadeve.

TITO - EDEN NAJVEĆIJIH MOŽ V EVROPI

BEograd, 25. maja - Dopisnik "Timosa", ki je obiskal Tita v njegovem preprostem bivaliscu pravi, da je Tito po svoji ostroumnosti in preproscini izreden človek ter napravila vtič enega najvećih mož v sedanjí Evropi.

VČERAJ "B 16." je general Adams izjavil naši delegaciji, da je od VII. armade zahteval kanion, ki naj nas 29. t.m. odpoljejo do Bleča. Danes petujoča maja delegacija, opštinskočetvrtična praskoga odbora Šipanje in Bleč, na majo.

VSAKA REČ POTREBUJE SVOJ ČAS

V narodnih pregovorih in rekilih je pogosto kaj plehka modrost - pozdrav pa, s katerim so se v srednjem veku razstajali bavarski hrilbovalci, priča o izkustvu, ki ni od danes : "Zeit lassen." Po domače in neknjizno blík nekaj sličnega povedali s pozitivom: "Le z legnatjo!" In kdo ve bolje od tistega, ki mu je gora življenje, kako nesmiselno je preko mere speti korak, ako hočeš zares dosegli vrh. Kar naj velja za gorjanca, velja prav tako za nas, za cele skupine in v politiki seveda tudi za države. Nepokakanost, lahkomselna zaletelost niti v revolucionarnih dobah ni pozitivna lastnost.

Vzemimo kar konkretno nekaj primerov. Ali more dobro vplivali na še nezavedne, te vaše pogreznjene tovariše, ki jih je še le trba pridobiti za nove ideje, ako cela skupina "boljših" pobegne na svojo pest iz taborišča, kakor da ni prav nič prisadeta s prvo nam namenjeno naredbo naše vlade, da nam je ostati na mestu, dokler ne bodo podane vse možnosti nemotenega odvoza? In ta ukaz je izdala naša, poudarjam naša, ne pa kakšna zelenjska ali čarterska vlada. Ali je mogoče pozitivno, ako v svoji živčni razvratnosti, ko si misliš, da se ves svet sede okoli Ljubljane, dokler si prebival tam, da se suče okoli Dachaua, ko životarištu, ali je torej pozitivno, da z neprestanim spraševanjem, kdaj se bo v zadevi naše repatriacije bolj energično uveljavil naš tukajšnji odbor, Beograd da - celo Sovjetska zveza ni izuzeta - živčno ugonabljaš tudi tiste, ki so unavrnovešeni in v svesti si svojega položaja in svojih nalog? Saj smo revolucionarni borci - a prav zato ne moremo zahtevati zase kakega prvenstva v tej zadevi, saj nam je razumeti, da so čakale naše vlade najnejše stvari. Seveda nam ni treba niti za trenutek misliš, da nas bo zapostavljala tudi še, ko bodo dane prve osnove za mireni in varen potek organizacije našega povratka. Skoraj enaka nepokakanost zveni iz razgovorov naših ljudi, ko imajo za predmet splošno politična vprašanja: "Vojne bo konec v treh tednih!" je bila njih kritika, ko smo brali o zmagli zavezniških armad. "Vojna bo mogoče trajala še dve leti!" so se isti ljudje zmrzvali, kadar so se zavezniške akcije zaustavile. Danes pa blí hoteli, da so dva tedna po zaključku vojnih operacij končno rešena že vsa sporna vprašanja, ne izključivši koroško in trasko. "Zeit lassen!"

Da ne bo nosporazuma: ne blí blí človek iz krvi in mesa, ako blí nestisnil pesti v sovraštvo, ko si, recimo, videl, da ti fašisti na točka uničuje dom, za katerega si garal huje od življenje, ker si hotel dati streho in kruha ženi in tistim, ki jih je nosila pod srcem. Ako blí se teden sam samcat z golimi pestmi zagnal v nelzogljivo smrt med hijene, bi razumeli tvoj čin in svetil blí blí spomin nate. Vendar pa nam ne blí služil za vzgled. Saj je bila družina izgubila svojega rednika, tovariša pa sobojevnika v borbi, kjer gre za več ko hišo in hlev. V tej borbi pa ne sme biti mesto za nepremisljena dejanja, ki jih zato ne pričakujemo ne od zrelih posameznih ne od naših ali zavezniških vlad.

Mrs.

Dahavski obrazzi:

PAVEL Z BLOKA 7

Imel sem priliko, biti nekaj časa v revirju na bloku 7 ter opaziti ravnanje bolniškega osobja z bolniki. Oni, ki so se strazaju zamerili, so bili po večini že s tem zapisani smrti. Nahajal sem se v sobi, ki je bila stalno zaklenjena in v kateri smo ležali - v treh nadstropjih - bolniki, ki so bili na opazovanju, in pa nekaj s tifusom. V tej sobi je kraljeval neki Pavel, strežnik, ki je delal z bolniki, kakor se je njemu zdalo. Hrano je delil, kakor je en hotel. Nekoč sva dobila samo dva sir in kruhu za večerjo, med-

tem, ko je ostalih 19 dobilo le kruh in čaj, ves ostali sir si je sam pridržal.

Med drugimi bolniki je bil tudi neki starejši Slovenc in tega Pavel ni mogel videti. Čeprav je imel vedno visoko temperaturo, ga je večkrat postavljal k oknu v samem perillu, pri hudem mrazu (bilo je meseca januarja) in to vedno z malenkostnim ali celo lažnim izgovorom. Rekel nam je, da tega Slovence zato sovrati, ker je bil tudi pred enim letom kot bolnik v sobi, ki jo je on imel pod nadzorom, da je dobival dobre pakete, da pa je vse sam pojedel, njemu pa nič dal. Torej zato, ker ni dajal svojemu mučitelju iz paketa, je bil zapisan trpljenju in mogoče, da je pozneje celo umrl, ker jaz sem šel pred njim kot "zdrav" na blok, čeprav sem se moral potem čez 7 dni z isto bolezni in 40° vročine vrniti v revir.

Nekoč je prišel neki bolnik, Hrvat, Bil je malo zmešan, prišel je na opazovanje. Že takoj prvi dan, ko je zahteval 2 oči namesto ene, je bil pretepen in dal so ga v prisilni jopil, zvezali mu roke na hrbet in mu jih še močno privili navzgor, noge so mu pa dali v neke vrste okove, da jih ni mogel premikati. Imel je nezrnsne bolečine, ker so ga v takem stanju puščali po včer ur. Vpij je noč in dan ter prosil, naj ga rešijo trpljenjatu res, po treh dneh so ga rešili. Ko je neko noč, zaradi groznih bolečin le preveč kričal, so prišli trije pomagači s Pavlovom, mu vrgli vrečo na glavo, zadrgnili, in ko se je popolnoma umiril in ni bilo slišati nobenega glasu, so odšli. Zjutraj smo vidieli, da je mrtev zadušen.

Nešteto takih in sličnih primerov bi gotovo lahko nastel, ali nahajal sem se v tej sobi le 7 dni in zato mi ni bila dana možnost, da bi vidiel vse grozote, ki so se gotovo dogajale tudi prej in pozneje.

Edina naša želja je, da se ti razni Pavli ne zgubijo med ogromno množico ter da jih domovina ne sprejme kot "mučenike", ampak kot rabilje in uničevalce neštetnih življenj.

Darij Bezljaj

STEVILO SLOVENCEV V TRSTU

V št. 18a našega lista je bil objavljen članek pod naslovom: "Narodnostne razmere v Trstu pred 1. 1918", v katerem je članek prišel do zaključka: "Brez pretiravanja smemo traditi, da je bilo v Trstu in okolici približno 75.000 Slovencev". Te trditve ne blí hotel spodbijati. Nasprotno. Vse statistike, karlikor nam jih je ne razpolago, nam namreč ne morejo pokazati pravega narodnostnega razmerja v mestu in smo zato omejeni samo na sklepanja. Stotja so se vršila namreč vedno v našo škodo. Zlasti zadnje, ki se je vršilo, kot pisco tudi omenja, na podlagi občevalnega jezika. Občevalni jezik pa je bil v Trstu Italijanski, deloma tudi nemški, ki ju je večina naših ljudi obvladal in ju rabila. Pri razmotrivanju uradnih statistik so vsi naši pisci prisiaj do približno enakega zaključka kot omenjeni članek. Stevilo 75.000 gotovo ni pretirano, zlasti če bi tu omenil trditev nemškega pisca J. Mähra v obsitni knjigi "Die Adriafrage", ki je izšla okoli leta 1930. Na široko je podčetal trditev: "Trst je največje slovensko mesto, saj šteje najmanj 100.000 Slovencev". Ne smemo se vdajati pretiravanju, a brez dvoma je težko, da blí tuje pretiraval v našo korist. Svetovna vojna je vsekakor prekinila in zavrla ugoden razvoj nam v škodo. Bodocnost be pokazala r slično razmerje.

zj

POLOJAJ TRSTA ISTRE I SLOVENACKOG PRIMORJA

Potprirednik vlade i ministar za konstituantu demokratske federativne Jugoslavije EDUARD KARDELJ dao je saradniku Tanjuga odgovorna nekoliko pitanja položaju Trsta, Istre i Slovensackog Primorja.

Pitanje: Deo inostrane a naročito Italijanske štampe vodi u poslednje vreme intenzivnu kampanju protiv Jugoslaviju u vezi sa oslobođenjem Trsta, Istre i Slovensackog Primorja. Kako tumačite tu kampanju?

Odgovor: Pre svega treba naglasiti, da je Jugoslovenska Armija oslobođila Istru i Slovensacko Primorje sa Trstom samo svojim sopstvenim snagama, i to u toku teških borbi i uz velike žrtve. Izjava načelnika generalštaba Jugoslovenske Armije, general-lajtnanta Arse Jovanovića, koji je zajedno sa komandantom 4. Armije general-lajtnantom Drapšinom rukovodio operacijama na tom terenu, dovoljno je jasna i autoritativna. Prvobitna nejasnost u tom pogledu, koju su iskoristili izvjesni italijanski imperialistički agenti sada je u potpunosti otpala. Sa formalnog gledišta sasvim je prirodno prema tome, da Jugoslovenska Armija na teritoriji, koju je okupirala, ima bar ista prava, kakva imaju ostale savezničke Armije, koje su u toku borbe sa neprijateljem zaposele izvesne buduće teritorije. A kada se tome doda još i to, da za nas te teritorije nisu nikakve buduće zemlje, nego naša sopstvena nacionalna zemlja, koja je u prošlosti nasilno oduzeta od Jugoslavije, onda su ta prava potkrepljena i moralnim i političkim argumentima. Ako se uzme u obzir te činjenice, onda bi bila kampanja protiv Jugoslavije potpuno nerazumljiva i ni načelu osnovana. Naročito bi bilo nerazumljivo, koji bi razlozi mogli spreći, da se Jugoslovenska Armija, kao savezničkoj armiji priznaju ista prava kao i ostalim savezničkim Armijama u istom položaju. Izvesne inostrane novine šire, doduše, klevetu kako Jugoslavija okupacijom tih teritorija hće da postavi čitav svet pred svršeno činjenice. Nedjutim, takva tvrdjenja nisu ni načelu osnovana. Te klevete izmisliла је ista mašta koja i sada po starom fašističkom receptu izmišlja bez stidnje laž o svirepostiima koje tobože jugoslovenske vojne vlasti vrše nad tršćanskim stanovništvom. Jugoslavija nije nikad odričala svoju spremnost da na mirovnoj konferenciji zagovarani postavlja svoje zahteve u pogledu razgraničenja između Jugoslavije i njениh suseda. Prema tome, stav Jugoslavije u pogledu sadašnjeg položaja tih teritorija ne razlikuje se do stava ostalih saveznika prema teritorijama, koji su oni okupirali. Zato bi bilo i smešno osporavati Jugoslovensku Armiju pravo, da organizuje vojnu okupacionu vlast tako, da bi se mogao obezbediti poredek i obnova te teritorije sve dok se končno ne reši pitanje razgraničenja između Italije i Jugoslavije neposrednim sporazumom između te dve zemlje. Jasno je, da se te strane Italije, Štampe i druga inostrana Štampe, koja nju podupire ne može dati povoda za antijugoslovensku kampanju. Mislim da uzroke te kampanje treba, uzimajući pri tome naravno, jedan deo inostrane Štampe koja učestvuje u toj kampanji iz neobaveštenosti, tražiti u sasvim drugom pravcu. Smatram, da tu dolaze do izrazaja dva faktora:

Prvi faktor je organizovana svesna kampanja koju već duže vremena vode protiv nove Jugoslavije Italijani. fašistički elementi i njihovi reakcionarni saveznici, jer smatraju, da je to jedini put ka preporodu Italije, imperijalizma. Ta politika ne razlikuje se ni u čemu od starih manevara Hitlera, Mussolinija i njihovih pomagaca, koji su hteli da izvuku svoja kola iz blata na taj način što će uneti nesuglašce i razdor među saveznike Italije. fašističkim imperialistima služio je u tu svrhu pakt protiv Kominterne, zatim antisovjetska kampanja u raznim oblicima a sada računaju da bi zgodna otkočna daska za očnu Italiju. imperijalizma bila antijugoslavenska kampanja. Oni pri tome računaju na izvesnu podršku onih krugova u savezničkom inostranstvu koji su uvek bili dosta mlaki u svojem "neprijateljstvu" prema Italiji. fašistima. Prema tome ta kampanja nema samo za cilj da Italija, imperialisti od svoga plena u prošlosti spasu bar Slovensacku i Hrvatsku teritoriju kada već ne mogu da spase svoje kolonije, nego se radi i o jednom cilju: o vaskrsu Italije, imperijalizma, o njegovom ponovnom pojavljivanju u Srednjoj Evropi i na Balkanu. Nije se tako reći ni ovaj rat priveć u kraju, a Italija, fašisti u demokratskoj kamuflaži već se smatraju dovoljno jaki da mogu ponovno huškati narod protiv naroda i sprečavati uspostavljanje pravednog mira u ovom delu Europe.

Činjenica da su Italijani, fašistički ostaci uspeli da u antijugoslavensku kampanju uvuku i jedan deo, neitalijanske inostrane Štampe dokazuju, s jedne strane da je inostrana Štampa slabo obaveštena, a sa druge strane da uticaj Italije, fašizma u savezničkom inostranstvu još uvek nije razbijen. Ona dokazuje da čovečanstvo još nije u celini, prokleo i odbacio fašizam. Treba priznati da su fašisti i njihovi pomočnici dosta veštano organizovali tu kampanju. Pošto Jugoslavija spada među manje zemlje, oni misle da mogu protiv Jugoslavije vikati slobodnije i više nego mogu da viču protiv ostalih savezničkih zemalja. U isto vreme sa zadovoljstvom konstatujemo, da su gotovo svi glasovi ozbiljnih engleskih naučnih radnika u suprotnosti sa tom kampanjom, da oni postavljaju stvar objektivno i prema tome u suštini pozitivno prema Jugoslaviji. Sa druge strane, pored Italije, imperialista nova Jugoslavija ima neprijatelje i u drugim zemljama. Oni ne žele da se narodi Jugoslavije oslobođe na čitavoj svojoj teritoriji. Prema njihovim računima bilo bi potrebno da se Italijanskim fašističkim imperialistima da podrška u njihovim osvajačkim pretenzijama, kako bi se natač način sprečilo da narodi Jugoslavije nadju konačno mir u svojoj kući. Zato oni savetuju, da se Italiji, doduše uzmuh kolonije, ali da joj se prepusti slovenska i hrvatska zemlja na severu. Razume se da mi nemamo ništa protiv toga, da se narodima u Italiji kolonijama da mogućnost, da što pre dobiju svoju nacionalnu nezavisnost. Nedjutim, nikako ne možemo da shvatimo u čemu su Slovenci i Hrvati takozvane Julijske krajine gori od afričkih plemena i čime su zasluzili da budu kažnjeni novim nacionalnim ropstvom, iako su u ovom

ratu dali ogromne žrtve na strani saveznika. Zaista je čudovato kako bi čovečanstvo moglo baš onaj narod koji je kroz četiri godine kao jedine demokratske oaza u Italiji, imperiji vodio oružanu borbu za svoju slobodu i za zajedničku savezničku stvar, dambaci kao nagradu Italije, imperialistima, koji su se 4 godine borili sa oružjem u rukama proti saveznicima. Ako bi se to kojom nesrećom ipak desilo, to bi bila najstrašnija optužba sadanjih odnosa medju narodima, u koliko više što se oni iznova grade na ruševinama Hitlerovog i Mussolinijevog "novog porekta".

Jasno je, prema tome, da će besomučne antijugoslavenske kampanje u vezi sa Trstom kriju neprijatelji demokracije i slobode malih naroda, ljudi koji ne žele da se do kraja likvidiraju ostaci fašističkog porekta u Evropi. Ili, naravno, dobro znamo da svim tim fašistima i profašistima neće biti zatvoriti usta pozivanjem na nepravdu, apelovanjem na princip da svaki narod ima pravo na samoodređenje. Za njih prava malih naroda ne postoje. Tako su ih naučili Hitler i Mussolini, i oni u ovom ratu ništa novo nisu naučili. Ali, mi svakako smatramo, da Jugoslavija, koja je u Evropi jedina pored triju velikih sila kroz sve godine rata izdržala sa svojom vojskom u ratu i vezivala za sebe velike debove neprijateljских armija, medju kojima italijanske, svakako ima bar to pravo, da učini ono što su učinile sve savezničke Armije, u istom položaju.

Pitanje: Kakvo je sadašnje stanje u Istri i Slovenačkom Primorju?

Odgovor: Na čitavoj teritoriji, koju su oslobodile naše trupe, uspostavljena je vojna pozadinska vlast. Osim toga priznata je gradjanska vlast u licu Narodno oslobodilačkih Odbora. Ti Odbori postojali su već u vreme okupacije. U svim selima i gradovima tih pokrajina oni su bili organ borbe naroda protiv okupatora. Osim toga veći deo Slovenačkog Primorja i Istre bili su već ranije oslobođeni opšte narodnim ustankom i akcijom naših vojnih jedinica IX. i XII. korpusa, koji su dobровoljno regrutovali borce pod stanovništva na tome terenu. Na toj teritoriji narodno oslobodilački Odbori već su ranije

organisirani. Prirodno je prema tome da su narodno oslobodilački Odbori najpozvaniji da uzmu u svoje ruke privremenu upravu tih pokrajina. Sasvim je prirodno, da naše vojne vlasti nisu mogle priznati stare fašističke civilne vlasti.

Razumljivo je da su nar. oslob. Odbori sastavljeni proporcionalno prema stanovništvu po nacionalnosti. Poznato je da su na čitavoj toj teritoriji samo neki veći gradovi više ili manje italijanski. U Slovenačkom Primorju imaju na pr. Italijansku većinu samo gradovi: Trst, Gorica u užem smislu, dok Gorica sa predgrađima većima ima slovenačku većinu, i Tržič, a sva ostala teritorija sto po sto slovenačka. Prirodno je prema tome da su u gradovima sa Italij. većinom nar. oslobođen. Odbori u većini sastavljeni od Italijana

koji su se borili u antifašističkim redovima. Oni pripadaju svim slojevima i najrazličitijim političkim orijentacijama. Onaj tko zna da je sav kavvitak nova Jugoslavija povezan sa borbom proti svake, vrete nacionalnog šovinizma, tko zna da je politika bratstva, jedinstva i ravnopravnosti naroda bila od samog početka osnova borbe nar. oslobođen. Pokreta pod vodstvom Maršala Tita, taj ne može posumnjati u to da će se nova Jugoslavija odnosti prema pravima Italije, naroda u primorskim gradovima sa istom pažnjom i poštovanjem, kao što se odnosi prema pravima svih ostalih naroda Jugoslavije.

Pitanje: Šta mislite o budućem položaju Trsta, Primorja i Istre?

Odgovor: Jugoslavija naravno postavlja zahtev da se te pokrajine isto tako kao slovenački deo Koruške i izvesni drugi delovi naše teritorije koji su na kraju prošlog rata ostali, van granica stare Jugoslavije priznaju nama. Ni ne tražimo ništa tuđe, nego samo našu etnografsku granicu. Treba imati u vidu da je poslije prošlog rata u pogledu nacionalnih granica Jugoslavija gore prošla nego ijedna od poraženih zemalja. Onda je van jugosl. granica ostalo gotovo 40% jugosl. stanovništva. Samo slovenačkog naroda ostalo je van jugosl. granica preko 35%, i to najviše u okviru Italije. Neka svi oni koji nas klevetaju kao šovinističke nacionaliste izračunaju što bi oni govorili da je takav procent pripadnika njihovog naroda ostao sa druge strane njihovih državnih granica.

Jedan od glavnih ciljeva za kojim su narodi Jugoslavije isli u ovaj rat protiv fašističkih osvajača bio je i taj, da se ispravi nepravda iz prvog svjetskog rata. Ne smo se nikako dogoditi da i iz ovoga rata Jugoslavija ponovno izadje čak gore nego će izći jucrašnji neprijatejiji saveznika, to u toliko više, jer mi ne tražimo ništa drugo, ponavljam, ništa drugo nego svoju etnografsku granicu.

Neki tobokoži dobronamerni ljudi spremni su da nam priznaju Slovenačku i Hrvatsku teritoriju osim grada Trsta. Pozivaju se pre tome na princip pravde, naglašavajući, da je Trst u većini Italij. grad. Istina je, nesumnjivo, da je Trst u većini Italij. grad sa znatnom slovenačkom manjinom. Ostavimo na stranu činjenicu da grad Trst sam po sebi ne može biti ni samostalna luka niti priključen Italiji, a da se ponovno ne priključe Trstu slovenačke teritorije čime se opet slovenačkom narodu desilo baš ono, što hoće ti "dobronamerni" ljudi da izbegnu u odnosu prema Italijanima. Međutim poznata je stvar, da grad pripada svojoj pozadini, a ne obratno. Gradovi su bili denacionalizirani veštackim i nasilnim merama, a selo je bilo faktor u kome je sačuvana nacionalnost. Ali to nikako ne znači da je denacionalizirani grad time prestao biti sastavni deo toj pozadine. Tako brzo pak istorijska nepravda prema jednom malom narodu, ako tako nazovemo jedan vekovni sistem ugnjetavanja, ne postaje pravda. Zaista je vrlo čudovat zaklet Italij. osvajača, da se njima prepusti teritorija jednog malog naroda u ime toga što jo njihovim prećima uspele da razbojničkim mera, ma nasilja i drugim načinima potalijance dva do tri grada na toj teritoriji. Sutra će opet u ime zarobljenog Slovenačkog Primorja traziti Ljubljano, pošto je ona ekonomski i geopolitički vezana sa Primorjem. Točno je tako postupao Mussolini koji je u 1941. godini uključio i Ljubljano Italiji.

U ekonomskom pogledu slovenačka pozadina bez Trsta bila bi potpuno osakatena, jer sva gravitira ka tom gradu uključujući i slovenačku teritoriju u granicama Jugoslavije. I obratno Trst neće moći nikada da se normalno razvija bez oslonca na tu pozadinu preko koje idu putevi iz Srednje Evrope i Baikala. Da je to

tako zna sam Trst, koji je za vreme dok je bio pod Italijom stalno propadao.

Nedjutim ne govore samo nacionalni i ekonomski interesi zato da Trst pripadne Jugoslaviji. Pitanje Trsta je ujedno i pitanje osiguranja mira uza Jugoslaviju i Srednju Evropu. Trst je bio za Italijansku ke osvajajuće vrata za Balkan i Srednju Evropu.

Trst je bio odskočna daska za Italijanske fašiste u njihovim spletama u Srednje-Europskim i Balkanskim zemljama. Ni jedan narod Srednje Evrope i Balkana ne može pristati, da se Italijanski imperialistima ponovo da mogućnost da iskoriste Trst za akciju protiv mira u ovom delu Evrope. Samo onaj koji ne želi da se likvidiraju fašistički ostaci u Italiji može prema tome podupirati Italijansku antijugoslavensku kampanju.

Ali to nikako ne znači da Jugoslavija nije zainteresovana, da so u prijateljskom duhu uređeni odnosi sa Italijom. Ni verujemo u demokratske snage Italijanskog naroda, ili smo se u zajedničkoj borbi sa istinskim talijanskim fašistima uverili o njihovoj snazi u Italijanu i o mogućnosti da se između nas i demokratskog Italijanera uvede međusobni odnosi u duhu istinskog prijateljstva, negi Italijanski fašisti osobito Italijanci, učestvovali su zajedno sa nama u oružanoj borbi protiv okupatora i Italijanskog fašista. Za sve vreme rata postojala je vrlo tesna povezanost antifašističkog pokreta sjeverne Italije sa narodno-oslobodilačkim pokretom naših naroda. Ni smo ubedjeni, da će te antifašističke snage Italijanera prekriti računa fašističkih ostataka koji bi htjeli ponovno da se osile pomoći antijugoslavenske kampanje i na štetu samog Italijanera. I zato ako mi danas sa svom odlučnošću odbijamo antijugoslavenske napade fašističkih ostataka, ni time ne mislimo da kopamo jaz između Italijanera i naših naroda, nego naprotiv da upravo stvorimo uslove za istinski i prijateljski odnos među tim narodima. Ako Italijanski fašisti hoće da naprave od Trsta zastavu protiv demokratskih snaga u samoj Italiji, za nas Trst znači tačku koja vezuje naše narode i Italijaner. Nas doduše neki klevetnici po Italijanima optužuju zbog nacijonalizma. Po njihovom mišljenju naacionalisti smo mi koji tražimo slobodu za ogromnu većinu slovenačkog i hrvatskog stanovništva u Primorju i Istri i koji smo čitavom svojom borbom dokazali da mržimo svaku ugnjetavanju jednog naroda od drugoga. A po njihovom mišljenju nisu naacionalisti Italijani, osvajajući koji hoće ponovo da porobe tajde zemlje, zemlju dvaju malih naroda. Ni smo uviđek bili neprijatelji šovinističkog načlana. Nedjutim mi smatramo da otklanjanjem šovinističkog načionalizma nikako ne znači da smo mi načionalni i da ne osećamo nikakve odgovornosti za narod sa kojim se hoće postupati kao sa monetom za potključivanje. Osećajući tu odgovornost mi u isto vreme u potpunosti priznajemo načionalno prava Italijanaca u Primorskim pokrajinama. S obzirom na specifični položaj Trsta kao ostrva u slovenačkoj okolini, bilo bi najpravilnije da Trst u sastavu Jugoslavije dobije autonomiju, koja će Italiju

Trstu osigurati sva načionalna prava i slobodan kulturni razvitak, a koja će ujedno omogućiti da Trst bude pomorski emportaj za Jugoslaviju i u isto vreme slobodna luka za Srednje evropske zemlje koje k njemu gravitiraju.

P I T A N J E : Da li sam Italijaner Trsta daje podršku u tom pogledu?

Odgovor: Nema sumnje da takvu liniju podupire nesamo slovenačko stanovništvo Trsta, nego i većina Italijana u Trstu. Italijani u Trstu dobro znaju da u Jugoslaviji ne treba da imaju boje za svoja načionalna prava, a u isto vreme znaju da se za razvitak Trsta u okviru Jugoslavije otvaraju sasvim drugačije ekonomske perspektive, nego što ih je Trst do sada imao do sada. Toga i Jugoslavija znači za radne mase Trsta istinsku demokraciju, istinsku narodnu vlast, t.j. u samom gradu Trstu, njihovu sopstvenu vlast. Parola o jedinstvu i bratstvu Italijanskog slovenačkog naroda u Trstu ostaje zbog toga baza na kojoj je izgradjen narodno-oslobodilački odbor u Trstu. Italijaner u Trstu dao je dobrovoljno nekoliko brigada u narodno-oslobodilačku vojsku Jugoslavije. One danas, zajedno sa ostalim Jugoslavenskim jedinicama čuvaju poredek na tom teritoriju. Tršćanska narodna milicija sastavljena je u velikoj većini od Italijana koji su se zajedno sa jugoslovenima borili protiv fašizma i njemačkih okupatora. Narodno-oslobodilački odbor grada Trsta sastavljen je od najuglednijih predstavnika Italijanera u Trstu i predstavnika tršćanskih Slovenaca. U tome odboru već deset dana posle oslobođenja grada, predala je naša vojna vlast civilnu upravu. Zar sve to nije dokaz, da se tršćansko stanovništvo pozitivno odnosi prema novoj Jugoslaviji? Zar sve to nije dokaz, da je nova Jugoslavija sposobna da uredi odnose između svih naroda i narodnosti u duhu pomirenja, u duhu bratsva i jedinstva? Svi slobodoljubivi ljudi osjećaju da od nove Jugoslavije mogu očekivati samo to da će se onapoštovati njihova načionalna prava, da ona nosi istinsku demokraciju i slobodu. U tome je ona smaga nove Jugoslavije, koja u najvećoj mjeri razoružava naše neprijatelje. Pozitivan stav Italijanskog stanovništva prema novoj Jugoslaviji, sve čvršće jedinstvo i bratstvo između slovenačkog, hrvatskog i Italijanskog stanovništva primorskih pokrajina, bez obzira na razlike u političkoj orientaciji jest rezultat činjenice da Italijani, nared u primorskim gradovima od samog početka osetio, da jugoslovenska vojska nije došla u Trst, kao osvajač, nego kao oslobodilac naroda bez obzira na načionalnost, i kao zaštitnik demokratskih težnji osnovnih narodnih masa, opet bez obzira na načionalnu pripadnost. Ni, razume se, ne sumnjamo da će ostaci Italijanskog fašizma i tih dakako ima u tim krajevima - učiniti sve kako bi izazvali razne nesporazume u narodnim masama. Nedjutim na treba nimalo sumnjati da će svi ti pokušaji ostati izolirani. Isto tako, kao što su izolirani dosada, i zato mislim da će Trst koga danas Italijani, fašisti hoće da iskoriste kao sredstvo za stjanje mržnje između jugoslovenskog i Italijanera, zahvaljujući samom tršćanskom stanovništvu, biti u stvari prvi korak ka iskrenom zbljenju tih naroda.

Pitanje: Kakvi su odnosi između naših i savezničkih jedinica u Primorju?

Odgovor: Svakako su ti odnosi potpuno korektni i prijateljski. Naše vojne vlasti omogućuju savezne trupe, da se puno i slobodno koriste tršćanski lukom i komunikacijama za svoje smatranje, dok se sa druge strane savezničke trupe korektno odnose prema našoj vojnoj pozadinskoj vlasti, kao i prema ciljevima nove vlasti. (Tanjug) Radio Beograd.